

Esetleírás 1

Patrícia útja

–rövid összefoglaló–

A kliens édesanyjával keresett meg, azt követően, hogy az édesanya a helyi TV műsorában hallotta, hogy a szervezetünk foglalkozik drogprevencióval. Úgy érzi, hogy „az ő családjukba is beköltözött a drog”, továbbá, hogy a „lányával nem tud mit kezdeni”, különös tekintettel a fűvezésre, hisz erre az ő családjukban nem volt soha példa, azt sem tudja pontosan, hogy ez mit jelent. Arra kért, hogy „csináljunk valamit a lányával”, mert egyre több a vita hármójuk között (Patrícia, nevelőapa és az anya) és attól tart, hogy „erre rámege a család”.

Patriciáról kiderül, hogy dohányzik, alkoholt heti rendszerességgel többször is fogyaszt, kipróbált néhány parti drogot, de azok nem jöttek be neki. A fűvezést többször, ezzel szemben nem voltak ellenérzésesei, lelazult tőle, nem érzi úgy, hogy függne tőle, viszont a „füves bandát” nagyon szereti, tők jó arcok, szívesen van velük. Amikor velük lóg, akkor rendszeresen szív.

A közös munka során Patrícia szerfogyasztásával kapcsolatban a következő kép bomlik ki: úgy érzi szétcsúszott az élete, nagyon nyomasztják az otthoni konfliktusok, szeretne magabiztosabb lenni, jobban rálátni arra, hogy ki ő és hová tart. Szívesen van együtt azokkal a sráccokkal, akik fűveznek, s ilyenkor ő sem maradhat ki. Patrícia a legjobb időszaknak az általános iskolát jelöli meg, amikor mesemondó és szavalóversenyekre járt, amit nagyon szeretett. Különlegesnek érezte tőle magát, mindenki dicsérte és rá figyelt. Különleges hangú, szép kislánynak írta le magát ebben az időszakban. A legfontosabb személy ebben az időszakban a nagymamája, akivel nagyon sok időt tölt, szinte ő neveli. Vele gyakorol a versenyekre, ő jár el a fellépéseire. Sok mindent tanul tőle. A nagymamája biztonságos személyként végig kíséri az általános iskolás éveit. Neki mesél el mindent, vele beszélte meg a pályaválasztást is. Amiben nagyon tanácstalan volt, hisz színikitűnő tanuló révén az utolsó pillanatig nem tudta eldönteni, hogy hol tanuljon tovább. Anyja semmiképp sem támogatta a gimnáziumot, végül a pénzügy mellett döntött. Jól érezte magát az osztályban, még mindig vannak onnan barátai. Nagy izgalommal várta a középiskolát, úgy érzi sikerült jól beilleszkedni, a tanulással sem voltak gondok. Az első osztály végén váratlanul meghal a nagymamája. Patrícia ezt jelöli meg eddigi élete legnagyobb tragédiájának. Magányosnak érezte magát. Anyját, szerinte nem viselte meg a nagy elvesztése, ő már néhány nap után visszatért a munkájához. Nem tudott mit kezdeni az ő sírásával, szomorúságával. Gyakran lekiabálta, ha sírni látta.

Megfogalmazza a félelmeit, ami zömében az elutasításról szólnak a kinézete miatt. Lassan cselekvésbe fordulnak a kimondott mondatok, s életében először elkezd odafigyelni arra, hogy mit eszik, illetve esténként kimegy kocogni. Közben még néha találkozik a füves bandával. S az egyik ilyen találkozás után fogalmazza meg, hogy nem a társaságban érzi magát biztonságban, hanem, amikor betép. Ilyenkor nem számít, hogy néz ki, hogy mond-e hülyeséget, mer önmaga lenni. Az önazonossággal foglalkoztunk, a mi kell ahhoz, hogy fű nélkül önmagam legyenek kérdésekkel.

Sikeresen érettségizik és egy hónapra rá sikeres felvételi vizsgát tesz, felveszik állami költségre, az egyetemre. Mindenki őt ünnepli, Patrícia kivirágzik. Az édesapja meghívja Olaszországba, nem utasítja el, de nem mond igent sem. Hosszan gondolkodik rajta, átbeszéljük a pro és kontra érveket, végül úgy dönt, elmegy. Az utazás előtt édesanyjával töltenek egy hosszú hétvégét. Ezt az alkalmat használja ki Patrícia arra, hogy elmondja a sérelmeit, a fájdalmait (ezt több ülésen keresztül gyakoroltuk). Úgy jön vissza, hogy sikerült mindent kimondania, nem vesztek össze, de továbbra sem érzi úgy, hogy a szociális atomon közelebb került volna az anyja. Inkább nyugvópontra került a kapcsolat.

Patríciaival közel egy évig tartott a munka. Olaszországi utazása előtt fejeztük be, azzal a lehetőséggel, hogy bármikor megkereshet, ha úgy érzi, szüksége van beszélgetésre. Ezzel Patrícia élt is. A költözés előtt illetve onnantól, hogy elkezdte az egyetemet havonta egyszer beszéltünk. Fél év után ezek a találkozások ritkultak. Időnként jelentkezik egy hosszabb levéllel, amiben az aktuális dolgairól beszámol. Alapvetően jól van. Az egyetemet csinálja, kialakult egy társaság körülötte, de az alkoholon és a cigarettán kívül mást nem fogyasztanak. Azóta nem füvezett.